

A Pentheszilea program

[2014. augusztus-szeptember]

SZEREPLŐK:

PENTHESZILEA
ACHILLES
KICSI ÁDI (ANYA)
ÁDI (NAGYANYA)
ŐREG ÁDI (DÉDANYA)
APA
NAGYAPA
DÉDAPA
NŐGYÓGYÁSZ
TERAPEUTA
GADAMER

ELSŐ JELENET

Pentheszilea szobája. Hatalmas ágy, feltúrt ágyneművel. Laptop, koszos tányér, lerágott alamcsutka, könyvek, teli hamutartó. A földön bugyihegyek, levetett ruhák, harisnyák, cipők, üres üvegek, pizzás kartonok. Pentheszilea az ágy közepén ül, dohányzik, egyszerre két könyvet olvas, laptopozik. Néha hátranéz, majd a közönségre pillant. A háttérben Nagyanya ezüstöt fényez. Nagyapa bejön egy bőrönddel, leül, pakolászni kezd. Elővesz egy bugyit, azt szagolgatja.

PENTHESZILEA Nagyapám a politúros antik asztalnak támaszkodik, kezében a farka. Udvarias fiatalember, ápolt, illatos, jóképű. Az ablakon meglebben a tüll, az út túloldalán a menyasszony házat látni, mellette a patika. Nagyapám kigombolt sliccel a patikát nézi. Csend, légyzűmmögés, dinnyeillat. A házinéni enyhén lógó keblei virágos pongyolában. Nagyapám a hajnali vonattal érkezett Kolozsvárról az esküvőjére. Egy Ádika nevezetű zárdanővendéket készül elvenni, ő lesz a Nagyanyám. Ádika Bukarestben szerzett egyetemi diplomát a gyógyszerészeti szakon, ő volt az egyetlen nő, és hatalmas orráról híres. Fiam, téged akkor se fognak elvenni feleségül, ha minden füledbe akasztunk egy-egy patikát. Mondta neki az Apja. Aztán mégis beleakasztották. Mérlegek, gyógyszeres üvegek, illatos arckrémek, szappanok. Nagyapa belepök a markába, finom mozdulatokkal szétkeni a nyálat a makkján, a jobb keze ütemesen mozog. A bal kezével elvesz egy habcsókot a tálcáról, eszi. Egy pillanatra felvillan dézsába fulladt Nagyanyja arca, most gyorsabban mozgatja a kezét, behunyt szemmel. Virágos háziruha, alatta rózsaszín selyembugyi, kicsit ráncos segg, petyhüdt szeméremajkak. Durván kell az illet, brutálisan, vadul, hogy üvöltson, akkor mindegy, hány éves. Nagyapám halkán hörög, fojtottan, nyakán kidagadnak az erek, szája szélén ottragadt a habcsók. Nem tart sokáig, és üveges tekintettel elmered a semmibe, vonaglik. Magas ívben, erőteljesen spriccol, egyenesen a tonettszék támláján heverő esküvői szmoking fekete gallérjára. Nemsokára patikám lesz – gondolja Nagyapám, előveszi a fehér monogramos zsebkendőjét, és gondosan letörölgeti vele a kezét, az esküvői szmokingot, legvégül a farkát. A zsebkendőt bedobja a szennyesbe. Pedáns fiú. Árva gyerek szegény, de nagyon tehetséges. Kiáll az ablakba, nézi a jövedőbelije házat. Be van zárva. Le van függönyözve. Mozdulatlan. Ismeretlen. A szabadság utolsó napja.

MÁSODIK JELENET

Pentheszilea az ágyon fekszik. Lábai közül időnként előbukkan egy kopasz fej, a Nőgyógyász. Fémes hangok, csörömplés. Anya nagyközelije a falon, szkájpólnak. Pentheszilea időnként összerándul a fájdalomtól.

ANYA Sose hívsz!

PENTHESZILEA Mondtam, hogy sok a dolgom.

ANYA Aha... a kamerát megjavítottad?

PENTHESZILEA Még nem...

ANYA Hogy vagy?

PENTHESZILEA Jól.

ANYA Szörnyű, hogy mindig elromlik valami, és nincs egy férfi a háznál, aki megjavítsa. Apád például egy szeget sem tud beverni a falba.

PENTHESZILEA Majd megjavítatom!

ANYA Mit?

PENTHESZILEA Hát a kamerát.

ANYA Ja... Apád a múltkor megint berúgott. Nagyon elegendem van abból, hogy mindig hülyéz és marházz, egy jó szava nincs hozzám!

Ma is egész éjjel nem aludtam, két marék altatót szedtem be, és úgysem tudtam elaludni... képzeld el, megkértem reggel, hogy etesse meg a kutyát, azt mondta, jó, erre, mikor hazajövök, jó későn, látom, hogy a kutya éhes...

A Nőgyógyász abbahagyja a matatót, szemrehányóan néz Pentheszileára.

PENTHESZILEA Ki kell menjek egy pillanatra...

ANYA Nekem már elegendem van az ilyen vén faszból, akit semmi sem érdekel, csak a foci, a meccs... meg a hasa...

PENTHESZILEA Mindjárt bepisílek!

ANYA Ja, jó, bocsánat. A meccs az bezzeg fontos. De, hogy leüljünk és megnézzünk együtt egy szép filmet, hogy beszélgessünk, azt nem, azt nem lehet... ez már szerintem a szellemi leépülés jele... az ilyen embert be kellene zárni egy cellába, és odatenni, hogy olvasson Dosztojevszkijt reggeltől estig.

Pentheszilea kikapcsolja a hangot, az Anya várakozik.

NŐGYÓGYÁSZ Félsz?

PENTHESZILEA Nem félek

NŐGYÓGYÁSZ Nem igaz, félsz... És, jó is, hogy félsz, az a normális.

PENTHESZILEA Nem érzem.

NŐGYÓGYÁSZ Miért nem védekeztél?... Ha így folytatod, sose lesz gyereked...

PENTHESZILEA Nem is kell, hányingerem van, nem akarok gyereket.

NŐGYÓGYÁSZ ... Téged tulajdonképpen mi érdekel?

PENTHESZILEA Például az, hogy egyszer idejében kiérjek a Térre, hogy kinyissam a könyvstandot, még mielőtt megjelenne a tulaj, hogy cirkuszoljon.

NŐGYÓGYÁSZ Nem vigyázol magadra...

PENTHESZILEA Aztán este elmenni a kocsmába, és inni reggeltől estig, az is érdekel. Csak szar a bor, és mindig gyalog kell hazamenni...

Az Anya közben megunt a várakozást, megszólal. Aztán közelebb hajol a kamerához, hadonászik. Kikapcsolja a szkájpót.

PENTHESZILEA Azt is remélem, hogy megtalálom a lakáskulcsot, mielőtt a bokorba kéne szarnom... és, hogy véletlenül összefutok a Kőltővel.

NŐGYÓGYÁSZ De ő nő ember.

PENTHESZILEA Na és? Nekem úgyis tetszik.

A szkájp újra csenget. Pentheszilea int, hogy fel kell vennie.

ANYA Mi történt? Megszakadt?

PENTHESZILEA Meg.

ANYA Most mesélj te is valamit magadról.

PENTHESZILEA Mit meséljek?

ANYA Hát, azt, hogy, hogy vagy?

Pentheszilea a monitor felé fordul.

PENTHESZILEA Jól vagyok, köszí. Nagyon jól.

Közben a Nőgyógyász befejezte a vizsgálatot, int Pentheszileának, hogy felöltözhet.

ANYA Tényleg, és akkor mért nem mesélsz magadról?

PENTHESZILEA Szarul vagyok, Anyám, ha téged hallak, mert mindig úgy kérdezel, mint aki lecsuk egy dobozt, vagy bezár egy ajtót... vagy rácsot tétet a legszebb ablakra betörők ellen.

ANYA Bántsál csak! Szörnyű, milyen alak lettél, bárcsak találnál már egy férfit, aki kibír téged!

PENTHESZILEA Ne átkozódj!

ANYA Dehogyan átkozodom... Ti sosem beszélgettek velem. Se te, se a húgod. Mindig csak az apátok seggét nyaljátok... Én nem érdekellek titeket... Te valami csodára vársz, lányom. Egy férfira, aki úgy fog imádni, hogy attól megszeresd magad. Sajnálak.

Magányos vagy.

PENTHESZILEA Nem vagyok magányos!

ANYA Dehogyanem!

PENTHESZILEA Engem nagyon sokan szeretnek! Tegnap reggel nyíltszíni tapsot kaptam az egyetem lépcsőjén! Szeretnek, érted? Szeretnek!

Pentheszilea dühösen lecsapja a laptop tetejét. A kép hűlt helyéhez szorítja a homlokát. A Nőgyógyász arrébb tolja az orvosi táskát, kimegy. Pentheszilea leül az ágy szélére, és a lábujját nézi. Vízbugor. Kis idő múlva a Nőgyógyász visszajön, leül Pentheszilea mellé. Egy ideig hallgatnak.

NŐGYÓGYÁSZ Majdnem 3 hónapos...

PENTHESZILEA (ránéz)

NŐGYÓGYÁSZ Na jó, megcsinálom, egyetlen kikötéssel... Ha soha többé nem fordul elő.

PENTHESZILEA Persze, soha többé nem fog előfordulni.

NŐGYÓGYÁSZ Adok neked egy tablettát éjszakára. Tágulni fogsz. Holnap reggel tülesünk rajta.

PENTHESZILEA Altatás lesz?

NŐGYÓGYÁSZ Igen.

PENTHESZILEA Akkor jó. Én vagyok a világ legjobb abortusz-páciense, nem félek, nem sírok, nem ordítok, nem hányok. Ha kell, szöveget szarok, vagy megiszom a marószódát. Különben a kóma a kedvenc állapotom.

HARMADIK JELENET

Pentheszilea egyedül van a szobájában. Miközben beszél, sorra megjelennek az ősei. Érdeklődve figyelik. Dédapa, a Dédanya (Öreg Ádi) ölébe hajtja a fejét. Öreg Ádi úgy simogatja a Dédapa fejét, mintha egy kutyas volna. Mellettük az Anya (kicsi Ádi) ül, rosszkedvűen.

PENTHESZILEA Nagyanym, dédanyám és dédapám a fekete ebédlőasztal körül ülnek. Három örmény orr, négy örmény homlok, kaukázusi film, magyar felirattal. Dédanyám besütötte a haját, sötétzöld selyemruhát visel. Dédapám feje csupa brillantin, középen választék, fehér ing, vastag ujjain patikai üvegek hideg lenyomata és pinaszag. Dédanyám frigid, legalábbis azt állítja magáról.

Kuplerájba küldi dédapámat. Nagyanym az apácák kedvence. Nagy orrú, dühös zárdanövendék, az élet nyolc fapadon ül benne, és kukoricán térdepel, homloka az ágyékáig ereszkedett...

ÖREG ÁDI Ádi! Ádi!...

PENTHESZILEA Nem vagyok Ádi.

ÖREG ÁDI Van itt egy kedves, jóképű fiatalember, ismerd meg. Patikus.

PENTHESZILEA / ÁDI Nem akarok patikushoz menni! Elég vagyok én magamnak!

ANYA Ádi!

Pentheszilea megiramodik. Az ágy előtt megtorpan. Aztán bebújik alá.

PENTHESZILEA Nem vagyok Ádi... Pentheszilea vagyok!

Dédanya, Dédapa és Anya rezzenéstelen arccal mondják tovább a magukét.

ÖREG ÁDI Úgyes, talpraesett fiatalember! Árva gyerek szegény, meghalt a mamája, amikor kicsike volt, és a nagymamája egy dézsába fullasztotta magát!

DÉDAPA De szép fiú.

PENTHESZILEA / ÁDI (az ágy alól) Mondtam, hogy nem akarok férjhez menni.

ÖREG ÁDI Képzeld, fogta magát, hátrament az udvarra, bedugta a fejét az esővízgyűjtő hordóba, és benne tartotta, amíg meg nem fulladt.

PENTHESZILEA / ÁDI (hallgat)

ÖREG ÁDI Szép fiú, Ádikám, és nagyon tehetséges! Egy örült nagynénivel nőtt fel, aki vihar idején mindig bezárkózott a kamrába, és ott sikoltzott.

DÉDAPA Szép fiú!

Pentheszilea / Ádi kibújik az ágy alól, fején most ugyanaz a fekete turbán, amit az Anyái viselnek. Kezében egy csokor szalmavirág. Mosolyog, valakinek modellt áll. Öreg Ádi megfogja Dédapa, a kiskutyus fejét, és egy határozott mozdulattal ellöki magától. Dédapa székestől felfordul. Anya felugrik, ijedten néz.

ÖREG ÁDI És te csúf vagy, kislányom! Értsd meg, Ádi, téged úgysem fog soha senki önszántából elvenni!

Pentheszilea/Ádi megfordul, feláll az ágyra. Fenyegetően elindul Öreg Ádi felé.

NAGYANYA Maga hülye... Rólam Erdély leghíresebb festője készített portrét... Nem is egyet, kettőt. Egyet virágcsokorral a kezemben, egyet pedig világoskék túllruhában!

Dühösen megkopogtatja Öreg Ádi homlokát.

PENTHESZILEA / ÁDI Én nem vagyok csúnya!

Öreg Ádi elkapja, lenyomja az ágyra. Dédapa, aki közben felállt, segítkezik benne. Lefogják. Anya előrohan, szaval.

ANYA Rétek. Virágok. Olajfesték illata. Napon száradó búzamező, fehér férfialónadrág a szélben, impresszionista festmény, nagybányai iskola, szőnyegcsoport, nyírt cserje, befőttesüvegek, címkék, takaróval letakart díványuzatvédő...

NEGYEDIK JELENET

Az ajtóban megjelenik Achilleusz, a Költő. Az Anya elhallgat. Pentheszilea visszabújik az ágy alá. Mindenki a Költőt nézi. A Költő leguggol, és benéz az ágy alá. Pentheszilea lekapja a fekete turbánt a fejről, és úgy tesz, mint aki keresgél.

KÖLTŐ Pentheszilea...

PENTHESZILEA Achilles...

KÖLTŐ Te, mit csinálsz az ágy alatt?

PENTHESZILEA (habozik) A cipőmet kerestem.

Pentheszilea megfog egyet a kallódó cipők közül, és félig kibújik az ágy alól. A költő lehasal hozzá. Csókolóznak. Az ősök csendben figyelik őket. Dédapa kajánul mosolyogva. Anya arcán undorral. Öreg Ádi felsapkázza Dédapát. A Költő ölbe veszi Pentheszileát, és felteszi az ágyra, aztán kimegy. Egy hatalmas hajóbőrönddel jön vissza. Pentheszilea arcáról eltűnik a mosoly. A Költő kinyitja a bőröndöt, és kivesz belőle egy kötetet.

KÖLTŐ Az új kötetem.

Beleír valamit. Pentheszilea kényszeredetten mosolyog. Az Anya kimegy. Öreg Ádi kiráncigálja Dédapát, aki még szívesen nézelődne egy kicsit. A Költő elhajtja a könyvet, és ráveti magát Pentheszileára. Lenyomja az ágyra. Ő is lefogja.

KÖLTŐ Szeretlek, szeretlek.

Pentheszilea küzd. Hevesen dulakodnak.

PENTHESZILEA És a feleséged nem lesz öngyilkos?

KÖLTŐ De igen, öngyilkos lesz.

PENTHESZILEA És mikor ettetek utoljára barackos gombócot?

KÖLTŐ Nem szeretem a barackos gombócot, én téged szeretlek. Leszel a feleségem?

Pentheszilea kiszabadítja magát.

PENTHESZILEA Te most tényleg ideköltözöl?

KÖLTŐ Igen. Mi a baj?

PENTHESZILEA Semmi.

KÖLTŐ Szeretsz?

PENTHESZILEA (hallgat)

KÖLTŐ Szeretsz?

PENTHESZILEA Nem. Utállak.

A Költő nevet. Megcsókolja.

PENTHESZILEA Úgy érzem, összehányom magam tőled.

A Költő tovább csókolja.

PENTHESZILEA Rosszul leszek, ha látlak...

A Költő elengedi.

PENTHESZILEA Ne haragudj, te erről igazán nem tehetsz, de nem látlak szépnek, különösen az állad tájékát nem szeretem, ott, ahol a nyakad, minden határozottabb domborulat nélkül, átmegy tokába, mintha hiányozna belőled az a rész, amit egy határozott arcél jelent, a felszabadult erő... helyette félelem van és önutálat...

A Költő dermedten nézi. Pentheszilea felpattan, felkucorodik egy magas székre.

PENTHESZILEA Ki nem állhatom, amikor tátott szájjal bámulsz, nem bírom a szerelmes tekintetedet! Rosszul döntöttem, amikor téged választottalak, legalábbis én így érzem. A bizonytalanság vezérelt, és a kisebbségi érzések...

A Költő megfogja a kötetét, sorban tépi ki belőle a lapokat, és eszi.

Persze, nem rólad beszélek, ne félj, ezért nem te vagy a hibás, csak azt érzem, hogy elhibáznám az életemet melletted... nem bántani akarok, tényleg, csak azt mondom... Most hazudjak inkább?

A Költő feláll, megragadja a bőröndjét, kimegy. Aztán visszajön, hozzávágja Pentheszileához a maradék kötetét, és megint kimegy.

ÖTÖDIK JELENET

Bejön a Terapeuta, megáll az ajtóban, Pentheszileát nézi. Aztán közelebb jön, a pólója alól plüssmacikat vesz elő. Pentheszilea lemászik a székről. Terapeuta kirakosgatja a macikat a földre.

PENTHESZILEA A Költő felesége nem szereti az erdélyieket, azt mondta, hogy az erdélyi lányok mind kurvák. Nem jönnek Erdélybe, mert nagy itt a promiskuitás.

TERAPEUTA Szerinted ezt hogy érti?

PENTHESZILEA Úgy, hogy Erdélyben többet basznak, mint Magyarországon, mert kevesebb a mozi. És mosógép sincs mindenhol, úgyhogy aki Erdélybe jön dugni, az jobb, ha szereti a pinaszagot, lábszőrrel és hónaljszőrrel együtt. A Költő felesége odaadón hűséges, főállásban Múza, a lábát borotválja, párolt csillagtököt főz és barackos gombócot, a velencei tóban úszik. Néha együtt is átússzák, ha engem akarnak felejteni.

TERAPEUTA Hunyd be a szemed! Lélegezz kettőt, mélyet... Mit látsz?

PENTHESZILEA Anyámat az ablakban, ahogy Apámat várja. A kanyarig lát, tovább nem. Éles kanyarok mögött, mindig ott az ismeretlen... megnyugtatja azt, akinek fáj az ismerős... Aki depressziós, költözzön kanyarba. Apám egy békeharcos, zöld zakóban ül, kitérdesedett bársonynadrágban, a lábát rázza, nézi Anyámat, de a kocsmára gondol. Még fiatal, de már kopasz, mint aki lemondott arról, hogy hadsereget vezessen.

TERAPEUTA Mondd tovább!

PENTHESZILEA Anyám azt gondolta, hogyha a férfiak amúgy is félrekefélnek majd, akkor színjelesre fogja végezni az összes iskolát, meg az egyetemet is, és megfogadta, hogy mindenben követni fogja szülei csödbe ment életét, magára veszi rossz szokásait...

mintha az ismétlés feloldaná az átkot, mintha a gyerekek szenvedése enyhülést hozhatna a szülőknek, akiknek már rég betett a sors.

TERAPEUTA Akkor most válassz ki egy állatkát, magad helyett, és helyezd el a térben. Most Anyád helyett... Apád helyett... Még ki lehet fontos?

PENTHESZILEA A Költővel szakítottam.

TERAPEUTA Akkor a Költő helyett is.

PENTHESZILEA Mért van körülöttem mindig háború?

TERAPEUTA A háború helyett is... Valami nem hiányzik?... A szeretet?... Most állj oda melléjük, és nézd meg, hogy érzed magad.

Pentheszilea kivágásába gyömöszöli a háborút jelentő plüssmacit. Feltesz egy széket az ágyra, aztán még egyet. Felkapaszkodik az építmény tetejére.

TERAPEUTA Na milyen ott fenn?

PENTHESZILEA Szuper!

TERAPEUTA Hogy érzed magad?

PENTHESZILEA Fázom és szúr a mellkasom.

HATODIK JELENET

Sötétség van, csak Pentheszilea körvonala látni, az építmény tetején egyensúlyoz. A Terapeuta eltűnik a sötétben.

PENTHESZILEA Csend van, hallom a szívemet, minden megáll. Ilyenkor nehéz elmenekülni. Felsorakoznak az őseim, és elhosszák magukkal az összes nyomorúságukat. Félek tőlük. Félek az önmagát ismétlő sorstól.

Bejön az Apa mint fiatalember, rövidnadrágban, szemüveggel. Leül az ágy szélére, vár. Az Anya utána, fiatal nő, piros ruhában, kecsesen topog, lábán magassarkú. Dédanya és Dédapa is megjelennek, figyelik őket.

PENTHESZILEA Dédanyám megvetette a férjét. Nagymamám gyűlölte a férjét. Anyám lenézte a férjét.

Az Anya beül az Apa ölébe, vállára hajtja a fejét. Pentheszilea lemászik, fejére teszi a fekete turbánt, most ő a Nagyanya. Dédanyával egymásra néznek.

DÉDANYA Csúnya.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Szörnyű a vigyora.

DÉDANYA És a lábát rázza.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Kockás inget hord.

DÉDANYA Nem fehéret.

PENTHESZILEA/NAGYANYA És virágot sem hozott Ádinak.

DÉDANYA Ki ez a rövidnadrágos tróger, aki Ádit kísérgeti?

PENTHESZILEA/NAGYANYA Egy sportoló?

DÉDANYA Ezeknek egy rendes lepedőjük sincs otthon.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Egész nap zongoráznak.

DÉDANYA És zabálnak.

DÉDANYA/NAGYANYA (kórusban) Bohémek.

DÉDANYA (Anyához) Szervedni fogsz, fiam.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Ezek pazarolnak.

DÉDANYA Még egy perzsájuk sincs.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Mindent felzabálnak.

DÉDANYA Reformátusok.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Udvariatlanok.

DÉDANYA Visszapofáznak.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Ide egy úrifű kéne.

DÉDANYA Egy szép úrifű, fekete, brillantinozott hajú.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Fehér inges.

DÉDANYA Orvostanhallgató.

Az Anya feléjük fordul, mint aki végig hallotta, hogy mit beszélnek, de nem áll fel az Apa öléből.

ANYA A múltkor is részegen jött haza a maguk orvostanhallgatója, olyan részeg volt, hogy le kellett venni a kabátját, nyitva volt a slicce, és kilógott...

DÉDANYA Nem számít, fiam, hogy kivel kefél. Te a menyasszonya vagy. A férfiak ott könnyítenek magukon, ahol tudnak. Téged az ne érdekeljen, kicsi Ádi.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Gondolj az ebédlőre. A Herendire.

HETEDIK JELENET

Pentheszilea és az Anya, akik most a Nagyanya és Dédanya szerepét játsszák, fekete turbánnal a fejükön hurtot sirítgetnek. A háttérben Nagyapa mint fiatalember, aki nemrég érkezett meg, és a függöny mögül figyel, ahogyan Sárka, a hatalmas cseléd közeledik, kezében ezüsttálca, rajta reggeli. Dédanya és Nagyanya a hurttal vannak elfoglalva, mialatt Nagyapa a háttérben fényesre

nyalja Sárka ezüsttálcáját.

ANYA/DÉDANYA A hurutkészítés receptje: Két hétig kell rothasztani a tejet, amíg sűrű lesz, és bűdös, olyan, hogy keverni is alig lehet, megáll benne a kés, a villa, minden, amit beleteszel, ez nem is rothadás, hanem erjedés, az érlelés egy formája, elmélyítés, rétegek hozzáadása, kumuláció, az igen, ami a nemet is magában foglalja, hetekig kavargatjuk a bűdös tejet, mindig balra, mindig ugyanarra, semmi összevissza, egyenletesen mozgatjuk a kanalat, aztán beletesszük a petrezselymet meg a zellert, a zöldjét, összevágva, és addig főzzük, amíg sűrű, sötétzöld paszta nem lesz belőle, azt összegyúrogatjuk, apró kis kuglikat sűrítünk belőle, és kiteszük száradni...

Sárka visszajön, kezében az üres tálca.

SÁRIKA Mind megette az úr.

NAGYANYA Ki mondta magának, hogy megvárja, míg megeszi? Van elég tálca ebben a kurva házban, ezüst, alpaka, mindenféle!

ANYA/DÉDANYA Ádi!

PENTHESZILEA/NAGYANYA Maga hallgasson!

ANYA/DÉDANYA Ádi!

PENTHESZILEA/NAGYANYA Kuss!

Méregeti a cselédet.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Mit ült ott annyit?

Sárka áll, riadtan hallgat.

SÁRIKA Csak beszélgettünk.

Nagyanya nekiment Sárkának, felemeli a szoknyáját.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Mutasd a pinádat!

Dulakodás. Sárka sikítva elszalad, Nagyanya utána.

ANYA/DÉDANYA Nem számít, fiam, hogy kivel kefél! Te a menyasszonya vagy! A férfiak ott könnyítenek magukon, ahol tudnak!

Téged az ne érdekeljen, kicsi Ádi! Gondolj az ebédőre, a Herendire!

Nagyanya visszajön, leül a Dédanya mellé.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Holnap lesz az esküvőnk, és ő már ma megbaszta a cselédet!

ANYA/DÉDANYA Szamosújváron nagy házunk volt, utcára nyíló ablakkal...

PENTHESZILEA/NAGYANYA Maga mondta, hogy menjek hozzá...

ANYA/DÉDANYA Bécsbe mentünk Rubenst vásárolni és hímeztetni a stafirungot.

PENTHESZILEA/NAGYANYA Hogy rendes fiú, hogy patikus...

ANYA/DÉDANYA Penészes befőttest szagolgatunk, rájuk a savanyú kenyérhéjat. Apafi Mihály bal kezét szorítjuk. Tőle kaptunk szabadságlevelet.

NYOLCADIK JELENET

Kocsmá. Pentheszilea végigfeküdt a székeken, dohányzik. Megjelenik a Költő, nézi.

KÖLTŐ Szabad az a hely?

Pentheszilea felül.

PENTHESZILEA Igen...

Költő leül mellé. Nézik egymást. Hallgatnak. Pentheszilea rágyújt.

PENTHESZILEA Te meg honnan jössz?

KÖLTŐ Felolvasóestről.

PENTHESZILEA Író vagy?

KÖLTŐ Nem, költő.

PENTHESZILEA Írsz majd rólam is egy verset?

KÖLTŐ Egy szonettet.

PENTHESZILEA Mért a kötött forma jut rólam eszedbe?... írjál szabad verset.

KÖLTŐ Szabad verset már sokat írtam.

PENTHESZILEA Te most csak hülyén nézel, vagy belém látsz?

KÖLTŐ Beléd látok.

PENTHESZILEA És, mi van bennem? Tonettszék?

KÖLTŐ Téged hogy hívnak?

PENTHESZILEA Piroskának. Nem akarsz belém szerelmes lenni?

KÖLTŐ Miért?

PENTHESZILEA Mert a szenvedés jót tesz az ihletnek.

KILENCEDIK JELENET

A Költő Pentheszilea szobájában. Vetkőznek, csókolóznak. Az Anya figyeli őket.

ANYA Szegény fiú, már előre sajnálom. Pedig olyan jó fiú szegény. Légy kedves hozzá. Szívtelen vagy. Ne kapkodj! Ne légy szívtelen!

Pentheszilea lenyomja az ágyra a Költőt. Ráveti magát.

ANYA Öld meg, öld meg, öld meg, marcangold szét! Dögöljenek meg mind!

Miközben Pentheszilea a Költővel szeretkezik, az Anya bebújik az ágy alá, felmászik a plafonra és beszél. Pentheszilea egyre vadabb, mint aki nem akarja hallani a hangot.

ANYA Mért nem szavalsz inkább verseket? Te gyönyörűen tudsz szavalni, drágám. Csak úgy bámulnak, hogy ó, a szép Pentheszilea, ó, milyen gyönyörű!

Pentike, hogy neked mekkora lábad van, akkora mint egy gorilláé, csónakázni tudok a papucsodban. Nekem mindig gyönyörű kis lábam volt, kizárólag túsarkúban jártam, nem tudod elképzelni, micsoda cipőim voltak...

Apád a múltkor megint berúgott. Nagyon elegendem van abból, hogy mindig hülyéz és marház, egy jó szava nincs hozzám! Ma is egész éjjel nem aludtam, két marék alfatót szedtem be, és úgysem tudtam elaludni... képzeld el, megkértem reggel, hogy etesse meg a kutyát...

Pentheszilea a halántékát dörzsöli, nincs jól. Kibontakozik az ölelésből. Kiszalad a vécére.

Az Anya előbújik, odamászik a Költő mellé, mustrálja. Pentheszilea visszajön.

PENTHESZILEA Fáj a fejem. Azt hiszem, túl sokat ittam.

KÖLTŐ Megmaszírozom a fejedet, jó?

PENTHESZILEA Van egy kis csontocska a két bordám között. Szívmagasságban. Nem kapok levegőt. Múlt életemben római császár voltam, hatalmas és nagyon igazságos, tört döftek a mellkasom közepébe, még mindig fáj, sose gyógyult be.

A Költő megsimogatja a helyet, megcsókolja. Aztán lennebb csúszik, a lába közé.

ANYA Költő fehér nadrágban.

Költő selyemingben.

Költő a Playboyban vagy felolvasóesten.

Ha nincs saját regény, legyen saját botrány.

Értéktelenség.

Kicsiség, rondaság.

Mocskos titkok.

Engem is tessék szeretni...

Anyám engem nem szeret. Ezt senkinek nem szabad elmondani. Titok.

Kizárt dolog, hogy Achilles csak a sarkán lenne sebezhető.

Maman

Mutti

Mama

Mama

Mama

Pentheszilea elélvez.

TIZEDIK JELENET

Pentheszilea feláll, pokrócot terít magára, didereg. A Költő lassan felöltözik.

PENTHESZILEA Bűdös autók és villamosok, pocsolják, lerobbant házak, törött járdaszegély, foltos bevásárlótasak, dagadt asszonylábak, menekülni kéne, érzem, hogy most lenne jó, mielőtt a Hója erdő bejönne az ablakon, a barackos gombócot feltennék föni, most mielőtt Karády Katalin egy esős éjszakán kezébe venné egy nyilvános telefon kagylóját, hogy tárcsázzon...

KÖLTŐ Mikor lehet veled találkozni?

PENTHESZILEA Soha.

KÖLTŐ Minden csütörtökön este egy kávéházban ülök Budapesten, szecessziós épület, cigánymuzsika... Gyere el!

PENTHESZILEA Nem megyek.

KÖLTŐ Törzsasztalom van. A sors kegyeltje vagyok, istenek áldása ül rajtam, Múzsák vasalják az ingeimet, és párolt csillagtökkel etetnek! Gyere el.

PENTHESZILEA Nem megyek.

TIZENEGYEDIK JELENET

Pentheszilea küsszéken ül. Az ágyon az Anya alszik kabátban, mellette utazótáska.

PENTHESZILEA Pincelakás, albérllet. Nyelvészet. Folklor. Hermeneutika. Siratóénekek. A tanárok vagy sánták vagy alkoholisták. Ketves malazska. A sötétben minden mássalhangzó zöngéltlen. Másnaposság ellen legjobb a hányás. A kávé minden reggel kifolyik a rongyszőnyegre, mert elfelejték edényt tenni alá. Edit nénit, a házínénimet nagyon szeretem. Harmincöt abortusza volt éltében, és még mindig él. Fekszem a fürdőszoba földjén, a padló hideg, a kazán robbanásig hevült. Úgy lógnak fölöttem Edit néni bugyijai, mint valami hatalmas szitakötők. Az élet véres bugyiban jár. Betartom arcomat a csap alá. Ma nem megyek kocsmába, a szeretet himnuszát fogom olvasni.

PENTHESZILEA Gadamer úr, maga hisz a túlvilágban.

GADAMER Te hány éves vagy, kislányom?

PENTHESZILEA Kilenc. És maga?

GADAMER Kilencvenhárom.

PENTHESZILEA És hisz a Túlvilágban?

GADAMER A mennyországban nem hiszek. És a pokolban sem. Csak a pillanatban hiszek. Azon túl van a Túlvilág. Úgy vesz körül bennünket, mint sötétség a gyertya lángját.

PENTHESZILEA A siratóénekeket siratásra használják, tanár úr... Temetéskor siratnak, amikor meghalt valaki... Amikor valaki meghalt, akkor sírnak... Siratnak... Az asszonyok siratnak.

TANÁR ÚR Pentheszilea, maga nem készült.

PENTHESZILEA De igen, tanár úr, készültem.

TANÁR ÚR Ha ezt így folytatja, évet fog ismételni.

TANÁR ÚR Kár magáért. Magát egyáltalán mi érdekli?

PENTHESZILEA Engem érdekel a hermeneutika, a folklor, a nyelvészet...

TANÁR ÚR Sajnálom. Négyes. Ősszel találkozunk.

TIZENKETTEDIK JELENET

Pentheszilea felfújta zacskóval a kezében közeledik az Anyához. A füléhez tartva kipukkanasztja. Az Anya ijedten felül.

PENTHESZILEA Szervusz, Anyám!

ANYA Jaj... te vagy?

Pentheszilea ráborul, ölelik egymást. Egy idő után Pentheszilea ölelése fojtogatóvá válik. Az Anya kiszabadítja magát. Pentheszilea rágyújt. Az Anya a táskájában kotorászik, végül elővesz egy konzervet.

ANYA A többi sajnos otthon felejtettem... Pedig volt házibefőtt, prézlis csirke... majonézes krumpli, almás pite... direkt csináltattam a néniel.

PENTHESZILEA Te egy virtuális Anya vagy, virtuális és potenciális prézlis csirkével.

Nevetnek.

ANYA Virtuális majonézes krumplival...
PENTHESZILEA Virtuális almás pitével...
ANYA Csak ahonnan kijöttél, az nem virtuális.
PENTHESZILEA Te vagy a gondoskodó szeretet örök, de soha be nem váltott ígérete.
ANYA Ez attól függ, hogy mit értünk Szeretet alatt. A legtöbb ember csak magát szereti.
A nevetés abbamarad.
PENTHESZILEA És, hogy volt reggelente, amikor te munkába mentél?
ANYA A Nagypád vigyázott rád.
PENTHESZILEA És este?
ANYA Apád. Ha méltóztatott hazajönni.
PENTHESZILEA És te, hol voltál?
ANYA Dolgoztam.
PENTHESZILEA Sokat sírtam?
ANYA Sose sírtál.
PENTHESZILEA És ki tett tisztába?
ANYA A néni.
PENTHESZILEA Melyik néni?
ANYA Mikor melyik...
PENTHESZILEA Hogy hívták a nénit?
ANYA Bözsi néni, Piroska néni, Anna néni, Gréti néni.
PENTHESZILEA És játszottál velem bábszínházat?
ANYA Mondtam, hogy dolgoztam.
PENTHESZILEA De amikor nem dolgoztál?
ANYA Akkor is dolgoztam.
PENTHESZILEA Mi volt az első szavam?
ANYA Kérdezd meg Apádat.
PENTHESZILEA És mi volt a kedvenc kajám?
ANYA Almás pite.
PENTHESZILEA Nem igaz.
Az Anya idegesen végigdől az ágyon, behunyja a szemét.
PENTHESZILEA Te egyáltalán emlékszel valamire?
Az Anya ordítani kezd.
ANYA Fáradt vagyok, hagyj aludni! És, nehogy idehozd valamelyik barátnődet, mert megnyomják az agyamat! Csukd be az ajtót, mert klausztrófóbiás vagyok! Az ablakot nyisd ki...
Pentheszilea előhúzza az ágy alól egy Bibliát, lapozgat benne.
PENTHESZILEA
Idézet a Bibliából, Pál Apostol Korinthusiakhoz írott levele, 13 (1-12) (A szeretet himnusza) Az Anya felpattan, felveszi a cipőjét, begombolja a kabátját. Kórusban beszélnek, megpróbálják egymást túlüvöltetni.
ANYA Mért nem tanulsz, fiam? Nem szégyelled magad? Ez a lakás hogy néz ki? Mért nem jársz be rendesen az egyetemre? Én a te korodban eminens tanuló voltam, országos első. Doktoráltam. A múltkor összeszámoltam, kétszáznegyven tudományos dolgozatom jelent meg.
PENTHESZILEA Hallgass, Anyám, mert nem hallok semmit!
Az Anya elhallgat.
PENTHESZILEA Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre. Amikor gyermek voltam, úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy éreztem, mint a gyermek, úgy gondolkoztam, mint a gyermek; amikor pedig férfivá lettem, felhagytam azokkal a dolgokkal, amelyek gyermekhez valók. Most ugyanis tükör által, homályosan látunk, akkor pedig majd színről színre. Most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, mint ahogy én is ismertem vagyok.

TIZENHARMADIK JELENET

Kávéház, cigányzene, a Költő törzsasztala.
KÖLTŐ Mit kérsz?
PENTHESZILEA Te mit kérsz?
KÖLTŐ Egy kávét.
PENTHESZILEA Nem iszol egy pálinkát?
KÖLTŐ De... Két pálinka lesz, és egy kávé.
PENTHESZILEA Nincs nálam pénz.
KÖLTŐ Nem baj, én fizetek.
PENTHESZILEA Te, hol laksz?
KÖLTŐ A Rakpart környékén. És te?
PENTHESZILEA Nálad.
KÖLTŐ Van egy kis baj...
PENTHESZILEA Mi?
KÖLTŐ Nekem feleségem van.
PENTHESZILEA Akkor minek hívtál ide?
Pentheszilea egy pillanatra elfordul, a Nagymamát látja.
PENTHESZILEA Nagymama, szabad nő emberbe szerelmesnek lenni?
NAGYMAMA Persze. A házasság csak egy formalitás. Csak gyerekei ne legyenek!
PENTHESZILEA (Költőhöz) Gyerekeid vannak?
KÖLTŐ Nincsenek.
PENTHESZILEA Akkor jó.

PENTHESZILEA (Nagymamához) És ha egyszerre több férfiből vagyok szerelmes? Az normális?

NAGYMAMA Naná.

PENTHESZILEA És, akkor mit csináljak?

NAGYMAMA Örvendj neki. Más még egybe is nehezen tud beleszeretni. Nagy a szíved.

KÖLTŐ Ha akarod, levelezhetünk... Megadom a szüleim címét.

Elővesz egy cetlit, valamit felír rá, odaadja P-nek. Elbúcsúznak. Költő kimegy. Pentheszilea elővesz egy üveg vizet a táskájából, gargalizál.

TIZENNEGYEDIK JELENET

A család az ebédlőasztal körül ül. Hurutlevest esznek. Pentheszilea 10 éves.

PENTHESZILEA Anyámék albérletben laktak egy pinceszobában, a falon penész, vécé az udvaron. Jobbra egy gróf, balra egy másik. Kitelepítették őket. Keskeny, sánccszerű utca, egy román hős nevét viseli. Van, aki elindul rajta reggel, és estére a Duna-csatornához érkezik. Anyám hazavágyott a magyar hősről elnevezett utcába. Ez az utca szélesebb volt, mint a másik, egyik oldalon patikák, másikon Aranybányák, Zalatnáig is el lehetett látni, behunyt szemmel, ha felszállt a köd.

Berohan az Apa, megáll, ijedten néz.

APA Elnézést, hogy késtem, de képzeljétek el, útban hazafelé két defektünk is volt.

ANYA Milyen kár, hogy az egyik nem volt halálos.

Apa engesztelő pusztát ad Anyának, aztán leül. Az ő széke mindenki másénál sokkal magasabb. Lógatja a lábait, mint egy gyerek. Az Anya rá sem néz.

ANYA Gyűlölöm a szuterént, nem akarok közös budira járni. Ordítás, randalírozás. Az ember, aki állandóan véresre veri a feleségét.

APA Ádi néni, mért tetszett levágnatni az asztal lábát? Nem lehet odaférni.

NAGYANYA Főlöslégesen hosszú volt.

NAGYAPA Ádi néni mindenben spórol, még az asztal lábán is.

NAGYANYA (Apához) Milyen férj az, aki a feleségét nem házba viszi? Hanem kinti budis lakásba?

NAGYAPA Kenyeret kérsz?

APA Igen.

NAGYANYA (Apához) Mért nincs soha pénzetek? Milyen doktor az ilyen?

NAGYAPA Hadd már szegényt, hogy egye meg a levesét...

NAGYANYA Akkor pedig ne mindig tőlem kérjenek kölcsön! Egy férj, az legyen szíves, és tartsa el a családját! Mondtam neked, lányom, hogy ne menj férjhez hozzá, mert ezek pazarlók. Ezek mellett semmire sem fogtok menni!

ANYA Örmény őseim az isztambuli bazárban árulnak rózsavizet. Fehér köpenyt viselnek és vastag fekete bajuszt. Hozzák a szőnyeget, az angadjaburt, a kacatoktól alig lehet szuszogni, patikai mérleg és vitrin, emlékezet helyett. Lábszőr, térdig érő pinaszőr. Női bajusz. Jereváni utazás lbusszal. Sárgadinnye hangos piacon. Sivatatag. Kopár hegyvidék. Hatalmas, körülmélt fasz. Fényes, kemény, ízletes.

NAGYANYA Drágám, a baszást hagyjuk a kuplerájban, és rendezzük be a szalont. Kavargassuk meg a sötétzöld levest.

ANYA Anyámnak állítólag az volt a nagy bánata, hogy a férje sosem kefélt meg rendesen, azt suttogják, egész életében a cseléd típusú nőket szerette.

NAGYAPA Rendesen megkefélni. Fogas mögé bujtatni. Kabátok közé akasztani. Elállítani az órát. Nekidönteni a kád szélének, miközben a férj villanykörtét cserél. Elvenni a szüzességét.

NAGYAPA (Apához) Te, hány szüzet basztál meg életedben, barátom?

Apa és Nagyapa vihognak.

ANYA Legyetek csendben, mert alszom. Pihenni szeretnék.

Pentheszilea köhécsel.

PENTHESZILEA Anyám hazaköltözött a Mamájához, hogy ki tudjon engem hordani.

ANYA Nem bírom, ha csikorog a padló.

PENTHESZILEA Mintha az Apám jelenléte akadályozta volna a hasát a növekedésben.

ANYA Nem bírom, ha ketyeg az óra...

PENTHESZILEA ... mert férfiak mellett nincs növekedés, csak háború van. Csatatér. Török invázió, felgyújtott örmény falvak.

ANYA Fejezzétek már be!

PENTHESZILEA Nem tudott tartani engem, sok volt az abortusz. A vetélés. A kaparás. Minden.

ANYA Szájba váglak, ha még egyet köhögsz, fiam...

PENTHESZILEA De Anya, meg vagyok hülve.

ANYA Akkor se köhögj, mert felébresztesz! Kedves férjem, te drága, nem tudok aludni, nem bírom idegekkel, legyen már ennek vége!

APA Minek legyen vége?

ANYA Annak, hogy megkeserítted az életemet! Költözz el!

Az Apa feláll, kimegy. A háttérben pakolni kezd. Pentheszilea figyel.

NAGYANYA Menjetek a francba! Dögöljétek meg! Nem akarok családot. Nem szeretlek. Apád mindig csak magára gondol. Egy önző alak! Hagyjatok békén! Nyugodtan szeretném aláhuzigatni a kedvenc idézeteimet. Ceruzával. Gyűlölöm a patikát. És a férjemet.

ANYA Hogy lehet, hogy elővetted a Herendit?

NAGYANYA Karácsony van.

ANYA Mért, Karácsonykor kevésbé török a porcelán?... Nézzük csak meg, hogy ez a Herendi ugyanúgy török-e, mint a gyári fajansz.

Egy erős és jól irányzott ütéssel kettétöri a tányért. A Nagyanya felszisszen.

ANYA Látom, hogy ez is török. És ez is.

Pentheszilea röhög. Az Anya megfogja a következő tányért is, és a Nagyanya elé vágja, a földre. Csend.

ANYA Hány személyes volt?

NAGYAPA Huszonnégy.

ANYA Akkor most huszonkettő.

Az Apa az ajtóban áll, kezében a bőrönd. Pentheszilea a lábába kapaszkodik.

ANYA Te meg hová mész, mint egy focista?

APA Engem sem lehet végtelenszer elküldeni!

TIZENÖTÖDIK JELENET

Sötétség. Pentheszilea Apja lábszárába kapaszkodik.

PENTHESZILEA Pici kép vagyok Anyám szvetterének bal csücskénél, a semmibe nézek, majd eljár az idő felettem is, elöntenek Anyám sirámai. Az arca mást mond, mint a szavai, a harag megfiatalít. Az élet nem más, mint egy hároméves kisgyerek vég nélküli toporzékolása, csapkodás, tányértörés, sok tönkretett családi ünnep, megsértett rokon, alsónadrágjait hetente bőröndbe pakoló férj. Nagyanya az asztalon fekszik, a könnyei csorognak. Anya és Nagyapa paszulyt szemelnek.

ANYA Apa... történt valami?

NAGYAPA Miért?

ANYA Csak, mert egész nap nem mentél haza.

NAGYAPA Nem mentem ?

ANYA Nem.

NAGYAPA Mert a Mama ma egy kicsit ideges.

ANYA Mért?

NAGYAPA Azt mondja... hogy ma negyven éve csaltam meg a cseléddel.

ANYA ... És ez igaz?

Nagyapa vállat von.

NAGYAPA Már nem emlékszem.

Nagyanya feláll, előrejön.

NAGYANYA Az Istenő haragja ül rajtatok, azé, akit kiebrudaltatok a Mennyszágotokból, és a Poklotokból is, akit letagadtatok és szüzességre kárhoztattatok, olyanhoz kényszerítettétek, aki nem szerette és megcsalta, akit megerőszakoltatok és lemészároltatok, akit máglyán megégettetek. Akit piederasztálra emelve imádtatok, világoskék túllruhában. Az csinálja veletek, hogy az Anyátok ne szeressen, és hiába jártok fitnesszbe, patikába vagy kuplerájba, úgy fogtok meghalni, mint aki nem is élt.

TIZENHATODIK JELENET

A Költő egy állványzaton lóg, alsónadrágban. Tornázik.

PENTHESZILEA Mi sose fogunk egy háztartásban élni.

KÖLTŐ Unom a bölcsészdiplómákat, az okosakat, a szépeket...

PENTHESZILEA ... mert engem nem érdekel a barackos gombóc, a párolt csillagtök, a fogmosós, a szájhygiénia vagy az egészség.

KÖLTŐ ... azokat, akiknek Gadammere nedvesedik a pinájuk, vagy arra sem.

PENTHESZILEA Én nem akarok Múzsza lenni. Nekem selyemszál nélkül is kaukázusi kősziklából vannak a fogaim, és bármikor átharapom a torkodat. Csak mielőtt megrágnálak, mindig elmenekülsz.

KÖLTŐ Akik középen szakadnak ketté, alul jereváni bazár, felül svéd parlament, alul szappanopera, felül Tarkovszkij összes műve.

PENTHESZILEA A Költők kimentek divatból, a francot sem érdekelték. Eljárt felettetek az idő. Hiába az attitűd, a frizúra, a fehér nadrág, a dívány a szerkesztőségben. Felolvasóestre már csak bakancsos vénasszonyok járnak...

KÖLTŐ És te.

PENTHESZILEA Kedves Költő úr, mi a boldog házasság titka?

KÖLTŐ Jól kell választani. Mázi kell hozzá.

PENTHESZILEA És neked mázlid volt?

KÖLTŐ Nekem igen.

Pentheszilea felveszi a képzeletbeli telefont.

PENTHESZILEA (elváltoztatott hangon) Achilles, keresnek...

Átadja a Költőnek a képzeletbeli telefont.

PENTHESZILEA Valami nő.

Elveszi a képzeletbeli telefont.

KÖLTŐ Igen?

Költő lemászik.

PENTHESZILEA/mint FELESÉG Hova mész?

KÖLTŐ ...a kocsmába

FELESÉG Ilyenkor?

KÖLTŐ ... igen.

FELESÉG Ne menj el!

A Költő hallgat és öltözködik. Pentheszilea mint feleség sírni kezd. Az útjába áll.

FELESÉG Ha elmész, öngyilkos leszek.

KÖLTŐ De csak egy órácskára megyek.

Dulakodnak. Kifulladás. Idill.

PENTHESZILEA Szerinted nekem mihez van tehetségem?

KÖLTŐ Szerintem bármihez... még fiatal vagy.

Feláll, felveszi az ingét.

PENTHESZILEA Hova mész?

KÖLTŐ Haza... Ha nem megyek haza, öngyilkos leszek... már délután elájult. Kavargattam a barackos gombócot, bejött a konyhába, nézett, nagyon sápadt volt, és azt kérdezte: Achilles, te mikor is utaznál Párizsba? Júliusban, mondtam... erre elájult. Megtalálta a leveledet a zakóm zsebében.

PENTHESZILEA Akkor nem megyünk Párizsba?

KÖLTŐ Nem.

A Költő némi hezitálás után elindul kifelé. Pentheszilea sorba rakja a plüssmacijait.

TIZENHETEDIK JELENET

Dédanya, Nagymama és Anya kórusa. Pentheszilea forog.

DÉDANYA/NAGYANYA/ANYA Két hétig kell rothasztani a tejet, amíg sűrű lesz, és bűdös, olyan, hogy keverni is alig lehet, megáll benne a kés, a villa, minden, amit beleteszel, ez nem is rothadás, hanem erjedés, az érlelés egy formája, elmélyítés, rétegek hozzáadása, kumuláció, az igen, ami a nemet is magában foglalja, hetekig kavargatjuk a bűdös tejet, mindig balra, mindig ugyanarra, semmi összevissza, egyenletesen mozgatjuk a kanalat, aztán beletesszük a petrezselymet meg a zellert, a zöldséget, összevágva, és addig főzzük, amíg sűrű, sötétzöld paszta nem lesz belőle, azt összegyűrogtatjuk, apró kis kuglikat sűrítünk belőle, és kiteszük száradni...

Pentheszilea elesik.

TIZENNYOLCADIK JELENET

Pentheszilea felmászik az ágy sarkára, széttárja a karjait, repül. Közben újra és újra az ágyra zuhan. Terapeuta megfogja.

PENTHESZILEA Fáj a torkom, lázas vagyok. A Költő megölel, úgy tart, mintha el akarna engedni. Úgy megy el, mintha itt akarna tartani. Belegabalyodunk egymásba. Elmegy néhány villamos. Az egyikre felül. Nem tudom a szememet kinyitni. Fáj az alhasam. A hányinger elmúlt, és a világ gyűlölete is. Megszűnt az undor. Miért kell a megszabadulást magzatok halálával megfizetni.

TERAPEUTA Neked mit mondott az Édesanyád, hogy kit érdemes szeretni?

PENTHESZILEA Hogy senkit se.

TERAPEUTA Aha... és mást is mondott?

PENTHESZILEA Igen, azt, hogy a feleség az, akit senki sem szeret, akit unnak, akinek hájas a hasa, a feleséget már senki sem akarja megdugni. A feleség ideges, rosszindulatú és frusztrált, érzi, hogy átbaszták. A feleség tudja, hogy csúnya, hogy az összes többi nőnél csúnyább. Feleségnek lenni az önutálat egy sajátos formája.

TERAPEUTA Ha valamit mondasz, kérlek, egyes szám első személyben mondd, mindig magadról beszélj. Bármit is állítanál egy másik emberről, az mindig agresszió.

PENTHESZILEA Én sose leszek feleség. Én feleségszomorító leszek, és férjszomorító. Anyaszomorító. És az Apám is le van szarva.

A Terapeuta lefogja, hogy meg sem tud moccanni.

PENTHESZILEA Akit nem szeret az Anyja, az csúf.

Akit nem szeret az Anyja, az boldogtalan és hazug.

Az sikerhajhász, karrierista vagy nikotinista.

Akit nem szeret az Anyja, az szakállas.

Akit nem szeret az Anyja, az meditál és vegetáriánus.

Vagy Haloperidolt szed, túsarkúba préseli a lábát, gyűlöli a férjét és a politikusokat.

Akit nem szeret az Anyja, az politikus.

TERAPEUTA Most mondd utánam: Anyám, én visszaadom neked mindazt, amit eddig helyetted cipeltem.

PENTHESZILEA Elég nehéz.

TERAPEUTA Mondd!

PENTHESZILEA Anyám, én visszaadom neked mindazt... Nem tudom mondani, ordítani szeretnék.

TERAPEUTA Ordíts!

Az Anya képe megjelenik szkájp-monitoron. Teát kavargat, mosolyog.

ANYA Né, lányom, hát te is itt vagy?

Pentheszilea feláll, elindul az Anya hatalmas, kivetített képe felé.

ANYA Hát, te is itt vagy?

PENTHESZILEA Igen.

Kategória: színház

Denumire autor: Kincses Réka

Látó Szépirodalmi Folyóirat